

ئۆپەرىتى برازىدى

شۆپە مەحمۇدو مەرزىن گىيان

بەشى يەكەم

دەينى يەكەم

شۆپىن : گۆرەپانى پېش مالى مىرزا چاوشىن
 رەشاغە : (بەتوورەپى بانگى مىرزا دەكا) بەخولاً ھېندەم نەماو
 شەق بەرم !
 مىرزا : (دەگات و دەستى دەخاتە سەرشانى ئاغە) دوزمىت
 شەق بەرى . . خولاً يارى دەيفوتىن !
 رەشاغە : (بەتوورەپى دەستى مىرزا لادەبا) ھەر قسەت
 ھەبە . .

مىرزا : (بەزەردەخەنەو) نا . . نا ، بەلام برازاتەو دەسگىرانى
 مەرزىن گىيانە .

رەشاغە : (بەتوورەپى) ئەو نەگبەتە ؟ من لە كوئى ئەو گاوانە
 لوتىە لە كوئى !

مىرزا : باشە ، لەكاتى خۇيدا لەبەردەم خەلكى (بىئاو) تۆو
 رەحمەتى برات لىكتان مارە نەكردوون ؟
 رەشاغە : (بەچاو سوورکردنەو) دمت بگرە ، براى چى و
 مارەكردنى چى ؟ ئىمە كورى ئەمپوئىن .

مىرزا : ھەر خۇمانىن ، مەحمۇدى برازات شوھرەتى
 شۆرەسواری بە گالتە وەرنەگرتو

رەشاغە : پياوى وەك تۆم ھەبى دوزمىن بۆ چى ؟ !
 مىرزا : تازاىەتى و سوارچاكى مەحمۇد ھىچ ، ئەى زمانى
 خەلکەكە ؟

رەشاغە : زمانىان دەپىم . . ئەى بۆ ئەو نالین كە باوكى مرد
 بەخپوم كىرد تا گەبىشتە ئەم رۆزە ، ئىستابىش بۆتە دىركى نىو
 مالم .

مىرزا : برازاتە

رەشاغە : ھاشاۋەلىلا : ئەگەر كارىكت پى دەكرى باشە ،
 ئەگەرنا چەنە چەنى پى ناوى !
 مىرزا : (بەقسەى توورە دەپى) باوكىشى ئەسوتىم
 رەشاغە : (بەسەرسوورمانەو) چلۆن ؟
 مىرزا : عەرزى ئاغام دەكەم . . بەسەركرداىەتى بىنپىرە سەر
 سەردارى عوسمانى
 رەشاغە : قسەت كىرد ، ئەمن دەلیم (نپىرە ئەتو دەلىى
 بىدۆشە)

مىرزا : قوربان قسەم تەواو نەبوو

رەشاغە : (بەدەست وەشاندىن) بازانم

مىرزا : (لىى نرىك دەبىتەو) شۆپە مەحمۇد بانگى بکەو بلى :
 كورم ئەو سەردارى عوسمانى خوى ئامادە كىردوو ھېرشان بىتتە
 سەر ، خویشت دەزانى پىر بووم و ھىزى جارام نەماو ،
 مىراتگىرى منىش مەگەر تۆ نەپى ؟ بۆپە پىارم داوۋە بەخوت و
 سوپاىەك بەر لەوان ھېرشىكىيان بۆ بکە .

رەشاغە : ئەى تۆ نازانى سەردارى عوسمانى دەبىتە زاوام ؟

مىرزا : چلۆن نازانم ، كاتى شۆپە مەحمۇدى برازات

رەشاغە : (بەتوورەپى قسەى پىدەپىرى) مەلى برازات !

مىرزا : باشە قوربان . . ھىشتا قسەكانت تەواو ناپى حودە
 رەزامەندى خوى پىشان دەدا ، چونكە سەردار خوازىنى
 دەسگىرانى كىردوو داخ لە دلە !

ئىنجا تۆپىش قاسىدىك بىپىرە ھەوالى ھېرشەكەى حودەبان

پى پابگەبىنى «ئاوان بىنەو دەستان بشو»

رەشاغە : قسەبەكى جوانە ، بەلام نامەوى جارنىكى ترگوئىم لە

بىز ئاۋ دەسگىران بى !

(لەگەل زەردايى رۇژئاۋابوون ھەردووكيان

دەم بە پىكەن بەرەو دىۋەخانى رەشەئاغە دەپۇن)

دېمەنى دوۋەم

شۈپىن : دىۋەخانى رەشەئاغە

(دىۋەخان پىرە لە خەلك ، شۈپ مەحمودىش لەگەل
خىزمەتكارەكان لە ناۋ پىلاۋەكان بە خەمناكى دانىشتوۋە ! لە
كاۋ رەشە ئاغە ھەلدەسىۋ بە پىكەن دەگاتە لاي
شۈپ مەحمود ، ئەو كارەى ئاغە دانىشتوانى دىۋەخانى
خەپەساند ، شۈپ مەحمودىش لە خوشيان دەم بە پىكەن خۈى
داۋىتە سەردەستى مامەى ، مامەشى دەستى دەگرىۋ
دەگر پىتەۋە شۈپىن تايەنى خۈى ، شان بە شان دادەنىشەن و لە
دۋاى چايە خواردەنەۋە . . رەشە ئاغە لە تىزىكەۋە بى ئەۋەى
كەسىك گۈىى لە قەسەكە بى پىلانەكەى مىرزاى پى دەلى)
شۈپ مەحمود : (بەسەرسۈرمانەۋە) گالتم پى دەكەى ؟

رەشەئاغە : (بەپىكەن دەست دەخاتە سەرشانى شۈپ مەحمود)
گۈى بگرن خەلكىنە ، سەردارى عوسمانى دەپەۋى ھىرشان بۇ
بىنى . . بەلام خەيال خاۋە ، جا پىۋىستە دەستۈكەرىك
بەكەن ! بۈيە پىرماندا شۈپ مەحمودى بىرازۋ دەسگىرانى
مەرزىن گىبانى كچم شۈپ سۈرى (بى ئاۋ) بىتتە سەركردەى ئەو
سۈپايەى ھىرش دەكاتە سەر ناخەزمان ، لە دۋاى گەرانەۋەى
شۈپ مەحمود خولايارى زەماۋەندى ئەو دوۋ ئامۇزايە ساز
دەكەن .

مىرزا : (روو دەكاتە شۈپ مەحمود) سەفەرخىر ، جا ئاغام
خۈش بى ، شۈپ مەحمود شىۋاى ئەم مەزلەيە .

سەعەگەر : (بەچاۋىكى قوچاۋ) ئەشەدومايىلا «مال بە
ماخۈى نەچى خەرامە» مەگەر بىرازى ئاغە نە بى ؟ !

رەشەئاغە : (بەفەزەۋە) مىرزا

مىرزا : (دەست لەسەرسنگ) بەلى قورىان

رەشەئاغە : جىلۋبەرگىكى جالىسى بۇ خۈت و سەعەگەرۋ

مەحمود بىكەرە

مىرزاۋسەعەگەر : (پىكەۋە) لەسەرومالت بەزىادى

رەشەئاغە : (روو دەكاتە شۈپ مەحمود) دەمەۋى بەيانى زوو
خۈت و سۈپات ئامادەبن .

شۈپ مەحمود : (لەسەرەخۈ) چلۈنى دەلىى وادەنى (دەپۋا)

دېمەنى سىيەم

شۈپىن : ژورە كەلاۋەكەى خالۋ فەيزوللاى كۈنە نۈبەدارە بە
ئەمەكەكەى باۋكى شۈپ مەحمود .

(شۈپ مەحمود بە خەمناكى لە خالۋ ۋەژور دەكەۋى)

خالۋ : (لەبەرى ھەلدەسى) كۋا برادەرەكەت ؟

شۈپ مەحمود : (پشت بە دەرگاكە ۋەدەنى) بۇ برادەر ماۋە ؟

خالۋ : ھا . . ھا رۇلە ، سەلام سەلامى خولايە

شۈپ مەحمود : (بە قورگ گىراۋى) ھاتۈمە بۇ گەردەن
ئازايى !

خالۋ : (دەستى بە چاۋى دادىنى) خەونت دىۋە ؟

شۈپ مەحمود : مامە رەشە !

خالۋ : بە نەعلەت بى . . مەسەلەى مەرزىن گىبانە ؟

شۈپ مەحمود : لەۋ بابەتەيە . بەلام بە پىلانىكى تر

خالۋ : پىشىنان درۋيان نەكردۋە مامان بىرازى بىزىر كىرد . خالان
خوارزا مەزىن كىرد» ئا ۋەرە دانىشە بىزانم چى قەوماۋە .

شۈپ مەحمود : (دادەنىشى) مامە رەشە دەمنىرەتە شەرى . .
دەپەۋى لە نىۋم بىا !

خالۋ : نەكەى ! ئەۋە پىلانە ، ئەۋە ناپاۋە لەۋە زىياتر چى
دەۋى ؟ ئاغايەتىۋ بردى ! مالۋ سامان دەستى بەسەرداگرت !

نەدانى مەرزىن گىبان ھەمۋى گوتمان خەۋالەى خولايى ، بەلام
لەناۋبردنت ! نەخىر ھەزار جار نەخىر . .

شۈپ مەحمود : (سەر لەسەر رانى خالۋ فەيزوللا دادەنى)
خولايارى دەنى بەسەر بلندى بىمەۋە ئىنجا من و ئەۋ . .

خالۋ : (دەست بەسەر سەرى شۈپ مەحمود دادىنى) بەقسەى
ئەۋ نائەمۋارە نەكەى . ئەۋە مىرزا . ئەۋە سەعەگەر .

ئەوانى تر . .

شۆپمەحمود : دوغام بۆ بىكە . . ئەو مەھانەش دەپرم ، لەبەر چاوى مەرزنى ئاموزام

خالتو : بەقسەى من بىكە مەچۆ

شۆپمەحمود : (لەسەر رانى خالتو لادەچى) دەتەوى كىژوكالى (بىئاو) سەرزە نىشتى مەرزى بىكەن و بلىن ئەو لوى بەر دلان بو . . نەخىر خالتو گيان ، يا ئەتەوى شوهرەتى شۆپە سوارىم لە نىو خەلكا نەمىنى ؟ !

خالتو : خولا دەزانى حەزناكەم ، بەلام

شۆپمەحمود : (قسەى پى دەپرى) دوغاي خىرم بۆ بىكە (ھەلدەسى پروا)

خالتو : دوغام بە ئاھى بى باوكان بى .

دېمەنى چوارەم

شوين : حەوشى كۆشك و بالاخانەى مەرزى گيان (شۆپ مەحمود دەچىتە لاي مەرزنى ئاموزا دەسگىراني بۆ

خولا حافىزى)

شۆپمەحمود :

«كىژى بى باسەت و باسەت پى نەدراوى

ئەو شەرە ئىستا دەست دەينە مەقەندالى»

مەرزى گيان :

«ئەو كارى باجمە دەتتيرى بۆ جەنگى

ئاگادارت بى ئەلباسى لە بەحرو خدرى لە چۆل و بەرى»

شۆپ مەحمود :

«بابت دەمىرتتە سەفەرى تىناگەم نەبە برىندارى ،

نەبە كوزراوى ، نەبە نەخوشى دېمەو نەبە ئەنگواوى»

مەرزى گيان :

«يارە بى لاو لە پاشت بەجى نەمىنى بەژنەكى بارىك و دوو كۆلمە

لېئولى يە»

شۆپمەحمود :

«زەردە مەمكانت لە منى غەرىبى حەپس كرددووە لە ژىر

كراسەكى مەخمەلدا بە مىسالى .

مەرزى گيان :

«خەبەرى ناخوشم بۆ نەبە سەرم بەرمەو بەر كوپەلەى دەخمى يە»

شۆپ مەحمود :

«ھەرمى گولوى موئىنى دوغاي بەخىرم بۆ بىكە ئىست لى نەقەوماوى»

مەرزى گيان :

«خولا ئاگادارت بى ، پاشى توو زىندەگانىم بۆ چى يە»

شۆپ مەحمود :

«ئەمن دەچمەو سەفەرى ھات و نەھاتى

ئەتو دەبى گەلىك خويىت بىتەو لە دوو چاوى»

مەرزى گيان :

«ئەمن ئىفتخار دەكەم ئەتو ھاتىبە كەنە من بەعەزىمى خولا حافىزى يە

شەرت بى تا دەرم بۆت بىكەم يا ئەللا ئەللا رەبى يە

رەبى كۆمەكت پى بىكەن چل سوارەى غەبى يە

ھەتا دى يەو لە من واىە (بىئاو) چۆلە ، ئاوەدانى تىدا نىە»

(تارىكى دەكەوتتە سەر شۆپ مەحمود و مەرزى ، رووناكى

بۆ سەر شاىەر لە كونجىكى شانئو كىيىكى لەبەردەست دابە ،

بەم جۆرە تا كۆتايى)

شاىەر : مەرزى دەلى :

«زەبىنى خۆم دەداو دەركى مالىە باجم لە سواران گرمە گرمەو نالە

نالە

ئەورۆ دەروونم خۆش نايى زارم يەكجارى زۆر تالە

دلم وەكو ھەورى ئاسمانى گەوال گەوالە

پىم خۆش نىە لاو بەچىو سەفەرى ھات و نەھاتى

بەبى سەندوقەبالات بەدى ساردو گەرم نەيتەو سەرى يە

بەدووربى لە دەردى لەبەلاى ، رەبى زوبانم بىتەو لالە

بە مىرات بەجى نەئلى بەژنەكى بارىك و دوو چاوى كالە»

«ئەتو تەماشای بەژنیم ناکە ی دەلی ی چناری عەرەره
 بە ئەمری خودای بە بی گری خولقاوه
 دەسەلاتی باجم نیه ، دەنا کارینکی وام دکرد نەچبەوه ئەوی
 سووکە سەفەری پیم
 دەلین مەرزنی گیان حەیا ی نەماوه»
 شایەر :

«ئەوه شۆر مەحمود لە پشتی وولآخی دەکرد زینەکی
 موورەسەع ، لەزاری دەکردهوه
 دانەلغاوه
 هاواری دەکرد بونس ئەگەر ئەلیاس لە بەحری دا ماوه
 شۆر مەحمود دلم خولآ توفیقی داوه
 ئەوه حاکیاتی تەرک و تورکمانی ی ستاندو گەراوه»
 شۆرمەحمود :

«جا دە بی کیزی لە کیزانم زیدە
 سینگم بو بەکی بە باغی شەداد ، بو منی هەلینبەوه گوشە چاوه
 هیندەك بلین خوری ئاسمانە
 هیندیک بلین خیر کۆترە سەری لی شیواوه»
 شایەر : شۆرمەحمود دەلی :

«کولمەت بە من بیتی بە گولی دەکوستان خونچی تازه
 شکوفە ی داوه ، بولبول لەسەر گول دەخوتنی حەیفە پەیمانمان
 دەبیتەوه
 بلاوه
 جا خولآحافیزت لی دەکەم دەولەت زیادو مال ناوه
 نازانم نەئەجەلە نەخولآ تەرەق لەشانی من ناوه
 تا ئیستا روژی سی جارم دەدیتی پیم وایە ئەوجا لەمن دەبیەوه بە
 قاتی
 چونکە ئەمن دەچمەوه سەفەری هات و نەهاتی»
 شۆرمەحمود :

«گەردەنت بە من بیتی بە بەیداخی رۆمیان ، ئەگەر با
 دەبشەکتینی چلە ی زستانە

مەرزنی گیان :
 «لە دلەکە ی من گەری چەند لەژانە
 دەلی ی بەحری شنۆنی یە لاوه
 خودا بەوی روژی نەکا ، لە دونیايشم بەس بو نەبی لە قیامەتم
 نەمات پی یە
 باجم پەلپی لی گرتووی ، لە خولآم تەلەبە بگریتهوه نازاری گلی»
 شایەر : مەرزنی دەلی :

«تەما دار بووین ئەو سألە چیغ و چادرمان بچیتەوه هەوار
 خدری
 موقەدەری هەق دەستی لاوی نەهیشت تەواو نەبوو خەیا
 دەگەل فکری
 ئەما لەو سەفەری پی یەوه پیم چاکتری
 ئەتوو زەینەکە ی خۆت بدەوه کراسەکی مەخمەلداری
 لەسەر گراوی پانیم وەکو فەرەنگی
 تەماشای زەرەدە مەمکانم کە لەبن کراسەکی مەخمەلداری
 هەلدینی ژەنگی
 هەتا دی یەوه دادەنیشم بە خامناکی و بە پی دەنگی»
 مەرزنی گیان :

«زەینی خۆم دەدا کۆسەرەتی شالەبەگیان لی ی دەپشکوتن
 هەلالەو بەبیون و شلکە گیا خاوه
 نیرگزی بوئی خووشە تازه جنجنی بە گولەوه ناوه»
 شایەر : مەرزنی دەلی :

«ئەتوو دەزانی من زور نارەحەتم تازه بنی مەمکانم داناوه
 خۆلە خەلکی حەرامە چونکە خودای تەعالا بو پەنجە کوشینی بو
 تو داناوه
 چونکە دەلین مەزنی گیان لە شۆر مەحمودی مارەکراوه
 ئەتو تەماشای کولمەت نەکردم دەلی ی شەمامە ی حەفت
 رەنگی یە شەختە ی
 پاییزی لی داوه»
 مەرزنی گیان :

چاوت به من بمینی به ئهستیڤه‌ی روژی ئهوا هه‌لات له پیره
کوستانه
دوعای به‌خیرم بو بکه‌ن خزمینه پیم وایه وهختی ده‌ست لیک
به‌ردانه»

مهرزن گیان :

«ئه‌گه‌ر خولاً ده‌کا لهو سه‌فه‌ری ده‌گه‌ری‌یه‌وه دواوه
سینگمت بو ده‌که‌م به باغی خواجه حه‌سه‌نی ، ئه‌گه‌ تازه
ریشه‌ی هه‌ناری لیداوه»
شایه‌ر : مهرزن ده‌لی :

«جا من چلۆن کویر نه‌بم ده‌نگی په‌سو خال خال و ئاوزه‌نگی
لاوه‌که‌ی من

له‌به‌ر ده‌رکی ماله باجم نایی

جا من چلۆن ئازاریک نه‌مگری

ئه‌گه‌ر نه‌لیم سینگ و به‌روکی من ده‌ستی شوپ مه‌حمودی
تیداوه»

مهرزن گیان :

«شه‌رت بی نه‌لیم بای شه‌مال بچته‌وه نیو سینگ و مه‌مکانم
هه‌تا لهو سه‌فه‌ری ده‌گه‌ری‌یه‌وه دواوه»
شایه‌ر :

«شوپ مه‌حمود ده‌پی‌ی کردوو جوتیک چه‌که‌می سه‌ایل
نه‌مامی بی کوردی وه‌ستا نه‌سری‌یه

سواره له وولاخنی خال خال ئه‌سل شیر غه‌زالی‌یه

سمت ته‌به‌قی گوی مه‌سقه‌تی ئه‌سله به‌حری‌یه

له شانی کردوو په‌مبه‌کی دم په‌شی هه‌ژده قه‌فی‌یه

به خوینی نه‌کردوو لی ده‌تکته‌وه دلویه‌ی ده‌خوینی‌یه

له‌به‌ری‌ی دایه خه‌نجه‌ره‌کی ده‌بان ئه‌سله وه‌ستا‌کاری‌یه

قه‌دی‌ی زه‌مانی ده‌لین له‌به‌رکه‌سدا خه‌نجه‌ری وانی‌یه»

مهرزن گیان :

«ره‌بی به‌دوور بی له موقه‌ده‌ری حه‌فت ده‌ستی ئیلاهی‌یه

خو قه‌سه‌م به‌وه‌یکه‌م نه‌له‌گویی که‌سه ، نه‌که‌سی له‌گویی‌یه

خو له توو زیاتر من ته‌مام به‌که‌سی دیکه نی‌یه»
شایه‌ر : مهرزن گیان ده‌لی :

«ده‌ترسیم خاتری خو‌تکه‌ی جوان چاکیم به‌بی مرادی به‌رمه‌وه
بن

باری سیده گلی‌یه

ئینشاللاً قسه‌تی تو‌یه قسه‌تی هیچ که‌سی دیکه نی‌یه

ئه‌دی ناروانیه گواران ، توقان ، زپران ، کرمه‌کان ده‌گه‌ل
به‌ندی پیره گواری

بابان و پیرانم قه‌له‌نده‌رم پاشی توو فرمیسک له چاوم ده‌باری

خو له توو زیاتر که‌سم له ماله باب و بابه‌واناندا نی‌یه

ئامانه‌تداری تووی حه‌زه‌تی وه‌یسه‌ل قه‌ره‌نی‌یه

یونس له ده‌ریایه ئه‌گه‌ر له زگی ماسیدا قه‌راری نی‌یه»

مهرزن گیان :

«وینهم بکیشه له جیگایه‌کی چول و به‌ری بلی : هه‌ر من

هه‌مه دو‌ست و یاری بو توو ده‌بیته‌وه به قنیات و به حه‌سه‌نه‌وات

هه‌موو سه‌به‌ینان و ئیواری»

شایه‌ر :

«باز ئه‌وه هاته ده‌ری له قوشخانه شمقاره بازه شه‌هینه

ته‌ولانه

ئه‌وا مهرزن ده‌گری‌ی ده‌لی : خولاً وه‌ندی میری مه‌زن جوتیک

هه‌ناری له‌سه‌ر سینگ من دانا‌یه

سه‌لای گه‌وره و گرانم لی رابوو کلفه‌تان بوم بگپرن شینگایی بوم

دابینه‌وه خه‌نخانه»

مهرزن گیان :

«دلّم په‌کجار زور له ئیشه‌و له گه‌رمه ژانه

زور ده‌ترسیم شوپ مه‌حمود به خولای پیم وایه وهختی ده‌ست

لیک به‌ردانه»

شایه‌ر :

«ئه‌وه‌بوو به هه‌لا هه‌لا و گه‌رمه‌گرمی سواران هه‌رکه‌س له

خزم و ئه‌قره‌بای خو‌ی ده‌کا خولاً حافی‌زی‌یه

هشکری وا له هیچ شاخاتیک دا نی به
شور مه محمود ده گه راوه بو حهره مخانه به عزمی خولا حافیزی به
ده یگوت : کیژی له کیژانم زیده
نه من کومه کم نیه ، نه ما زورم نومید به به ژنه کی باریک و دوو
داوو ده لنگی حاجی حوسینی به»
شور مه محمود :

«قوربانی دوو چاوی شه هینت بم ده گه ل سینگه کی سپی به
هاوارم وه بهر حه زه تی ئیرائیم و حه زه تی ئیسماعیله
نه گه ر بو وان داندرا کابه توللا به نه سه حی به»
شایهر :

«مه رزن گیان ده گرتی به چاویکی بازو به نه برۆیه که شه هینت
ده لئی : خولا وه ندی میری مهن ، نه توو شور مه محمودی له من
مه ستینه

نیوهی بهر به رانی ده که م نه زری خیری مه ولودی پیغه مبهری بو
فه قیرو هه ژاری بی وینه

ئه ی خاله قی میری مهن نه توو به کون فه یه کونی دنیات دانه
وه جهرگی دوژمنی لاوه که ی من بکه وینه وه تیری سه ر به په یکانه
به میرات له پاشی به جی نه مینی به ژنه کی باریک و کیژه کی وه کو
مه رزن گیانه»

مه رزن گیان :

«ئه ی خولا یه ، خولا یه کی بی مه کانه

نه گه ر نه توو نه رزو ئاسمانت به کون فه یه کونیک دانه
تابووتی بو دوژمنی لاوه که ی من بیتن ، بوی بینه وه گورو
گورخانه»

شایهر :

«ئه وه شور مه محمود به شانی راسته دا ئاوری ده داوه

مه رزن گیان ده تکوت جهیرانه سه ری لی شیواوه
به زاری زه رده خه نده فرمیسکی ده هات له هه رتک چاوه»

ده یکوت :

مه رزن گیان :

«له دو عای به خیر زیاتر ج ده سه لاتی دیکه م نه ماوه
چاوه ری تی نه وه م نه گه ر بکه ریته وه لاوه که ی من ده گه لی
بیمه وه به کامراوی به نه ملانی»

به شی دووه م

دیجانی به که م

شوین : دیوه خانی ئیحسان بیگی سه ردارای عوسمانی
(چه ند پایا ماقولانی وولات له ده ورو به ری ئیحسان بیگ
دانیشتون ، له ناکاو عسافی نوبه دار به په شوکاوی دینه
ژورر ، به مل که چی له به رده م بیگ راده وه ستی)
بیگ : لال بووی قسه ناکه ی ؟

عه ساف : بیگ ، سه عه گه ر قاسیدی ره شه ئاغه ی
(بی ئاو) گه یشت

بیگ : (به زه رده خه نه وه) با بیته ژورر (روو ده کاته
دانیشتوه کان) وادیاره مه سه له ی مه رزن گیانه
سه عه گه ر : (به چاویکی قوچاو ، خوی داویته سه ر ده ستی
بیگ) بیگ ، ئاغه م ریژی بو ت هه یه .

بیگ : نهو . . . چونه ؟

سه عه گه ر : (به خه مناکی) چلون بی ! هه تا نهو سه گساره
مانی . . . !

بیگ : مه محمود ؟

سه عه گه ر : به لی قوربان ، مه محمودو دم رووته کان له سه ر
مه سه له که ی تو له ئاغه راست بوونه ته وه .

بیگ : (قسه ی پی ده پری و رووده کاته دانیشتوه کان)
به خولا نهو کوره شیته مه رزن چلون میردی پی ده کا ؟ !

: سه عه گه ر : له بهر نه وه ره شه ئاغه نار دوومی

بیگ : چی وت ؟

سه عه گه ر : مه محمود . . هیرشت بو دینی

بیگ : (به قاقای پیکه نین) هیرش ؟ ! وه ک سه گ
ئه ی توینین

سه عه گه ر : (به ترسه وه) به لام نه وه نیوی شور مه محموده

بېنگ : له وولاتی (بی تاو) نهك لیږه ، تو بگه پری ووهو به
 تاغات بلې : چاوه پری بی به خو مو سهری تهو هه تیوه دیمه ووه
 خوازینی مهرزن گیان
 سه عه گهر : (دهست له سهر سینگ) ره شه تاغه یش بهم
 نومیده به (ده روا)
 بېنگ : سوپا تاماده بکه نو برونه به رانی
 جېگر : نه مرده که ی . . بېنگ ، چ ناموزگار به کی تر ت
 هه یه ؟
 بېنگ :
 «ده جاوه رن سواران باوه خپرین دل و گیری دوژمن بکه ن روژی
 لی قه ومانه
 که له که ده که ویته گوپری روژی دل نیشانه
 غافلې شوپ مه محمود مهن پیاوینکی زور گهرم و زور چاک زانه
 تابروومان نه به نه ووه لیان بستینی مه مله که تی باپیرانه»
 شایه ر : (باسی شه په که ده کا)
 «سفی سواران ده گپرا هه مووی زیری له خه نجه ری داوه
 دژی شوپ مه محمودینه تا له و سه فهره ی نه گه ریته دواوه
 شوپ مه محمود هه رجاری رکینی بو وولاتی شیر غزالی
 دهرده هیناوه
 دوازه که سی له میرو سهر دار عیلان فری ده داوه
 سه نگره ری به تال ده کردن له شکری عه ولای حه سو ی ده شکاوه
 شوپ مه محمود ته نگه ی زینی شل نه کردو ته ووه
 له زاری وولاتی دهرنه هیناوه ته ووه دانه لغاوه
 وابزانم سامی نه ریمان تاز ه سهری له بن گلی دهر هیناوه
 بو خو ی له شه ری یه و روحی له کن مهرزن گیانه
 مهرزن گیان دلی بردو ته ووه حه پس خانه
 به رنابی به ستویه تی به زنجیری ده زولفانه
 به په له یه زوو بگاته ووه به ژنه کی باریک و دوو کولمه ی شه وچراهه»
 مرزن گیان : (به ته نیا دهرده که و ی)
 «په کی پی نیه ، نه ووه ی له دلی من دایه

هه رچه ندی ده که مو ده که م به هېچ شتیک سوکنای دل م نایه»
 شوپ مه محمود : (به ته نیا له کانی گه رانه ووه)
 «به ژنی مهرزن گیانم ده لی ی چووزه بیزایه
 توخه ی نارامی دل که ی من که س له قابلیه ت توو نایه»
 شایه ر :
 «ته ووه شوپ مه محمود له شکره که ی ده شکاندو که له که ده که ویته
 مهیدانی
 مه گهر خولا ده نا که س به سه فت و قه بالی وان نازانی
 روژی هه لاتن و تیر پیوه نانی
 ته ووه مهرزن گیان چووه گه رانی
 نیستا خه به ری فه تی شوپ مه محمودی نه زانیوه»
 مهرزنگیان :
 «تا لاوه که ی من دیمه ووه ، مردن بو من خو شتره له و ژانه
 ته دی بوچی بو منی نه نار دووه نام ونیشانه ؟
 هه تا ته من سینگی خو می بو بکه مه ووه به ده فته رخانه
 مه مکی خو می بو بکه مه ووه به فنجانه
 چاوی بو بکه م به ساقی وه ختی شه راب گپرا نه»
 شایه ر :
 «له و عینه دابوو دهر که ی له سه رخوی داده خست و گاله گال و
 ناله ناله
 دوو سواری په ر به سهر له دهر کی مهرزن گیان پراوه ستاوه
 کاغه زو خه به ری شوپ مه محمودیان له بو مهرزن گیان ده هیناوه»
 (ته م دیمه نه به ویته پیشانده دری)
 مهرزن گیان :
 «توخه ی خه به رم بو هات نارامی دل که م نه چو ته ووه باده
 په نایه»
 شایه ر :
 «ته ووه مهرزن گیان بو شوپ مه محمودی ده نارد ته مانه تی به
 له علی پومانه ، یاقوتی عبدالحسینه ، زیر سپی به
 ثاره قه ی بن پرچانه وورده ثاره قه ی مابین سینگ و هه ردوو

مه مکی یه

مه رزن گیان :

«شوکرانه ی خولام زور کرد ، دوعای من بویه کاری خوی کردی یه»

دوژمنت کویر بووه ، وه ده ست کهوت ففتحو نه سره تی یه»
شایه ر :

«مه رزن گیان وه لآمی بو شوپر مه حمودی ده نارد ، به وه بکه مه نه گهر بینای چاوه»

شهو ی بی خهوم له بهر خه یالات خهوم نه کهوتوته وه له هه رتک چاوه

وه خته دلّم بتوقی بوگه نیم بیته وه له جه رگ و هه ناوه

که شوپر مه حمود بینم واده زانم تازه خولا دنیای داناوه»

مه رزن گیان :

«ناخ به چاوی خوم بمدییا سمیله کی خورمایی له سه ر کولمه کی پر گول داناوه»

شایه ر :

«جاوه کی شوپر مه حمود پی ی ده گه بیشت کاغزی مه رزن گیانه»

وه کو بمری بیبه نه وه سه ر قه برانه

له بن گو ی بی خره ی پاچ و پیمه رانه

چونکه قسه ی مه رزن گیان بو ووی ئعبارو مومتانه»

شوپر مه حمود :

«شل و مل و خاسه کهوی زور زور جوانه»

چونکه خه یال و مرادی دلی من نه وه یه ، نارامی له به رد لانه

وه کو پهری ، هیئده ک ده لئین له نه رزن ، هیئدی کیش ده لئین له

ئاسانه»

شایه ر :

«نه وه جا شوپر مه حمود به دزی مامی ده هاته وه کن مه رزن

گیانه» (به وینه نیشانده دری)

مه رزن گیان : (دهستی له نیو دهستی شوپر مه حموده)

«توخولا ده ست بیته به لکو غه ربیاتیه کهم له بیر بچیته وه»

زور ت نه زیته و ئازاب له سه ره منی سه ر به تاله کیشاوه

پی ت قه رزدارم فه رموو وه ربگره کام وکاوه»

شایه ر :

«نه وه سمیله کی خورمایی له سه ر کولمه کی ناسک و شلک دانه

وورده وورده لیوی لی ده زاونت له و مه سو خه رامانه

هیئده ک ده یانکوت : روژی حه شره ، هیئده ک ده یانکوت :

دهنگی قازو قولنگه

هیئده ک ده یانکوت : له نه رزه ، هیئده ک ده یانکوت : له

گه و آله ی ده ئاسانه

هیئده ک ده یانکوت : نه خیر نه وه دهنگی شه پو لی به حرانه ،

هیئده ک ده یانکوت : خیر قافله ی کاروانه

هیئده ک ده یانکوت : نه خیر پاییزه وه ختی له یل و مه جرووم

خولیکدانه

شوپر مه حمود میوان بوو هه تا سی شه وو سی روزانه

لیتان مبارک بی نه و عیش و له زت و نوشی نه و توفله»

شوپر مه حمود :

«وه ختیک ده بی خه به رت بو بیتن بلین شوپر مه حمود گه پراوه

ده رکی خه زینت بشکینه ، بلین له عیلیدا قه قیرو داماو نه ماره»

(ده روا)

شایه ر :

شوپر مه حمود زوو به ری بوو ، له وی ده رویشته وه بو چلوانی ،

ده لی هه تا من نه و

عه روسی یه به دهستی خوم ده که مه وه ته واوه

نه من له خوم نابینم کام وکاوه ، ره شی مار گازی له دلی من داوه

زه هری روشتوو جه رگ و هه ناوه

هه رچهندی وه بیرم دیته وه لیم شل ده بیته وه هه نگاو نه ژنوم

شکاوه

نه و تیره ی نه گهر له گری ی پشتی منی داوه

عیلاجی به کهس نا کری مه گهر بلین مه رزن گیان به دهستی

خوی دهری هیناوه

دهنا ئەو تیره تەشەنداره جەرگم پەر دهکا له خوین و له زووخواوه
مهئین شوپر مهحمود پیاویکی بی ئەقله و ئەقلی نهماوه»

دیمه فی دووهم

شوین : پیاویکی نزیك (بیئاو)

(لهوکاتهی شوپر مهحمود به نهینی دیتهوه لای مهرزنی
ئاموزای و دهگه ریتهوه نیو لهشکره سهرکهوتوه کهی . . له دواي
دهست نیشانکردنی لی پراسراوو کارگیری وولات ، به خوی و
چهند سواریکی بهره و (بیئاو) دهگه ریتهوه بو جی به جی کردنی
کاری ژن گواستنه وهی . . له نزیك (بیئاو) تووشی خالۆ
فهزوللا ده بی)

خالۆ : (بهخه مناکي) ماندوونه بی

شوپر مهحمود : (به سه رسوورمان) به هه شتی بین ، خالۆ گیان چ
روویداوه ؟

خالۆ : ههچ . . ههچ ، فهرموو بابرۆین

شوپر مهحمود : بو کوی ؟ ئەوه بو وا چۆله ؟

خالۆ : دواي ، دواي

شوپر مهحمود : توو ئەو خولایه ئەگه ر پیم نه لی ی ! دلم تۆقی
خالۆ : ناوی خولای له سه رسهرم ، چیت پی بلیم : نه موت
ناپاوه ، لهوکاتهی هه والی سهرکهوتنی تۆی بیست له گه ل
بانگی که له بای نیوه شه و به خوی و میرزا چاوشین و سه عه گه پرو
چهندان مالی تر . . بارو بارگه یان پیچاوو مهرزنیشیان به
په له کیشی را کیشاو به مل شکاوی به ره و (به له خ) و (بوخارا)
رۆیشتن !

شوپر مهحمود : له بهرچی ؟

خالۆ : خو مندالی ، نایه وی مهرزنت بداتی

شوپر مهحمود : (به هه ناسه هه لکیشان)

«به هاره له خه لکی به هاره قاتی ، ده مره وه له بهر قه ره زولفانت
ئه گه ر وه کو ره شه ماری ده بانهاوی به وه سه رشانی

ئه منت ده مره له بهر قۆلگه ی بهر گه ردنی ت ئاوی که وه سه ره

حهوزو بازو دوکانی

مه جبوورم به دواي ده که وم . . یانه ده پرتیم خوینی یانه ده بجه وه
فانی»

شایهر : شوپر مهحمود ده لی :

«خو من پیاویکی نامهر د نیم ، ئەما خه لکی ده لین : له شوپر
مهحمودی به خسیر کراوه

سبجه نیی سه رزه نیشتم ده که ن ده لین مهرزن گیانی لی ستاندر اوه
قه سه م به وه بیکه م که بینای چاوه ، هه تا زیندووم روح له سه ر
ئیکه ی کراسم ماوه

ئه من ده ست هه لئاگرم له م بژانگه ئەگه ر ده لی ی تیره له
که وانیت ناوه

ئه وه کیژی له کیژانم زیده

کا که مه م ئەگه ر خوی به هیلاک دا به خولای قه ت وه کو توو
جوان نه بوو ئەو خاتوزینه»

شوپر مهحمود :

«ئه من فکری له گه رده نیی به خالت ده که م ، ئەگه ر سبجه ینان
لی ی ده باریته وه وورینگه ی

ده خوناوی

ئه من ئەو دنیا روونهم به خولای خاترجه م به بی ی توو ناوی»
شایهر :

«جارچی جار ده کیشی وولاخان له مه یته رخانه ی بینه ده ری
شوپر مهحمود له خوی داوه تانوت و هونه ری

له ته پیل سه ری لی ی ده باری غیره ت و جه وه هری

ده لی : خه ونم دیووه نازانم له و سه فه ره ی دا خولا چم
به سه ردینی

ره بی مامه هه ر رۆزه مه یته کت له ماله به رنه ده ری

مهرزن گیانت له من وه دوور ئیکه ست چلونی پی به رم زه فه ری»
شوپر مهحمود : (له کاتی رۆیشتن)

«ئه وه ی له گه له من هاتوو ، له گه ل منی لی قه و ماوه

ئه لعان سه فه رم له به ره ده چمه وه به دواي به ژنه کی باریک و دوو

كۆلمەى خواو»

شاير :

شۆپ مەحمود لە پيشيدا پىي له ركىنى دانه
به ئاويدا دهروى ، جار جار به نەرمەو جار جار دەنجستهوه
پرتاوه»

شۆپ مەحمود : (له كاتى ئاوردانهوه)

«به ئى مەرزنگيان دنياى رووم ناوى ، ناهەنى پياوھەنى و بيناى
چاوانم له كەن نەماوه

سەرزەنىشم نەكەن تىرى عيشقه راست و چهپ له جەرگم
دراوه»

شاير :

«ژن و پياو خان و بەگلهر ئاغەو نوکەر پاك له كورەى گريانيان
دهداوه

دهيانكوت : شۆپ مەحمود شينە نازانى يازده هەزار كەس
چاوى لەپىي وويه

وه دواى مەرزنگيان دهكەوى هەقىشىنى مەرزنگيان خوړى
به هەشتىيه

له شۆپ مەحمودى جوانه سەرو ركيف و ئاوزهنگى به
سواربووه له وولاخەكى شير غەزالى ئەسلە گولگولى به

يوسنى ميسره زولخا ديارنى به

رەبى شۆپ مەحمود شانت نەگرى به دبهخت و نەگەبى به
رەبى مامە رەش بگرى تازارى گلى به

شۆپ مەحمود سوار دەبوو بو كەنارى هەموو رينگاي حەوت
سەعائى له گەل هاتن بەرىيان كردى به

تەكانى دەدا به وولاخى شير غەزالى سمت تەبەقى ئەسلە بەحرى به
رەبى چاوت نەبى له خوانى زىنى به

دوژمنت زور خوشحالن دەلین شۆپ مەحمود له گورنى نى به»
دیمەنى سیم

شوین : سەرپرديك

(لەرنگادا كاروانى رەشه ئاغە به گەلى بەكدا تپەر دەبى)

ميرزا : (دەچپتە نزىك ئاغە) ئەووه چ روژنكه بو خاترى
خولا ؟ !

رەشاغە : (بەلالوونى) تۆم ميرزابى . . لەمە باشتر نام

ميرزا : خولاياربى لەنويى ئەبەم

رەشاغە : چاكت لەنويىر !

ميرزا : ئەمجارە بمينە

رەشاغە : چلون ؟

ميرزا : برۆ لای ئەم پردهوانەو دەمى چهوربكهو . . (قسەكه
نايستى)

رەشاغە : ئەمەيش دەكەم (دەچپتە نزىك پردهوان و دەلى)

«پردهوان دەستى منت بەدامينى

ئەگەر شۆپ مەحمود هات ئەدەب شيرن لاوه

پىي بلى مەرزنگيان دەگەل مامە رەشى روپين بو بەلەخ و
بوخارايە

ئەمما گەپراوه لەكەنە من برەك پراوه ستاوه فرميسكى دەهات له
دوو چاوه

گەلىكى به شۆپ مەحمودى دا هەلدەگوتن بەندوباوه

ئەمما ئاخىرى خوړى دەرووبارى هاويشت لەو رووبارهى دا
خنكاوه»

شاير : (ئەو ديمەنە بچووكە به وينە پيشاندهدرى)

«ئەووه جا كيژ دەگەرپتەوه كەن پردهوانى دەلى :

مەرزنگيان :

«پردهوان به شۆپ مەحمودى بلى ئاخىر به وەيكەمە ئەگەر
ئەبەدى به

خاترجەمى شۆپ مەحمودين بەشى كەس تيدا نى به ، بابە وەلى
نعمەتە ئختار له

دەستى خوئمدا نى به

ئەووه دەروم لیت دەكەم خولاخافيزى به»

شاير : (ئەم ديمەنە بچووكە به وينە نيشاندهدرى)

«ئەووه مەرزنگيانيش دەگەپراوه سى زپرى دەدا به

پرده‌وانی به»

شورمه‌حمود : (له روښتندابيه)

«مام ده‌بی له جینگای بابی بی

ته‌ما ته‌ماشای ، چی له‌گه‌له من کرد ، له ده‌ستم ده‌رچوو

کیزه‌کی وه‌کو مه‌رزن‌گیانه»

شایه‌ر :

«ده‌نا شهرت بی سه‌کنه‌ی پی‌بکه‌م بیکه‌مه‌وه بی‌گیانه

چونکه شه‌وړووی به مه‌رزن‌گیان ده‌کا ، لی‌ی تیک ده‌چپته‌وه

زنجیری ده‌زولفانه

هه‌ک نه‌مینم نه‌وه‌کو خه‌وی بشکپته‌وه له چاوانی

حاذزبی شل‌ومل و له‌به‌ردلانه ، مردن بو من چاکتره له‌و

حه‌سره‌ت و گیان کپشانه

هه‌ک نه‌مینم نه‌ژم به‌و ژبانه ، به سی‌روزی دیکانه ده‌بگپرمه‌وه

که‌ژاوه»

پرده‌وان : (ده‌چپته لای خیزانه‌که‌ی خو‌ی) مه‌نیج گیان

مه‌نیج : (به‌تووره‌بی) خو‌رکت لی‌که‌وی ، چیت نه‌وی؟

پرده‌وان : پاله ، زول ، زول (پیده‌که‌نی)

مه‌نیج : خه‌ونت دیووه ؟

پرده‌وان : (به‌قاقای پیکه‌نین) پیاویک سی‌سه‌د زیلی داومه‌تی‌و

کچه‌که‌یشی سی‌ی زیلی!

مه‌نیج : (به‌دبتنی پاره‌که‌گه‌شکه‌ده‌گری) له‌به‌رچی ، خیریان

کرد؟

پرده‌وان : نا . . نا ، وه‌کو مه‌سه‌له‌ی خو‌م و تو!

مه‌نیج : مه‌سه‌له‌ی چی؟ ئیمه‌که‌ی مه‌سه‌له‌مان هه‌بووه!

پرده‌وان : (خو‌ی ده‌جوولتینی و له‌دووره‌وه به‌ده‌م لاسای ماچ

کردن ده‌کاته‌وه) به‌لام نازانم به‌قه‌سی کامیان بکه‌م (قه‌سه‌که‌ی

بو ده‌گپرتنه‌وه . . قسه‌که‌نایستری)

مه‌نیج : (به‌لاسمتی‌یه‌وه) به‌قه‌سی پاره‌زوره‌که‌بکه

پرده‌وان : (ده‌روا) باشه ، به‌قه‌سی پاله‌زوله‌که‌ده‌که‌م

شایه‌ر : (ئهم دیمه‌نه‌بجووکه‌به‌وینه‌پیشانده‌دری)

«ئه‌وه شور مه‌حمود ده‌هاته‌وه سه‌ر پردی و پیاویک له‌سه‌ر پردی

راوه‌ستاوه ده‌لی»

شورمه‌حمود

«پرده‌وان توو نه‌و خولایه‌گه‌ر ته‌به‌دی‌به

بده‌بی خه‌به‌ره‌کی به‌راست و به‌ته‌سه‌حی‌به

مامه‌ره‌ش هات رو‌ی سهر‌داری - بی‌ئاو - ی ، بو‌به‌له‌خو

بوخارایه؟

ئه‌توو نه‌و خولایه‌ی ، پرده‌وان پیم بلی له‌گه‌لیدا بوون هیچ

حورم و کچ و ژن»

شایه‌ر : «ئه‌وه رووی بابی پرده‌وانی ره‌ش بی بو‌نه‌گریا‌گونی

پرده‌وان :

«ئهی ئه‌میر به‌و ئه‌لیاسه‌یکه‌م ته‌گه‌ر دایم خه‌ریکی مه‌ئموری

به‌حرانه

به‌و خدره‌یکه‌م ته‌گه‌ر دایم خه‌ریکی مه‌ئموری چول و به‌ریانه

به‌و موحه‌مه‌ده‌ل مسته‌فایه‌یکه‌مه‌ته‌گه‌ر له‌خوشه‌ویستی ووی

دنیا‌ی دانه

به‌نوحی نه‌بیکه‌م ته‌گه‌ر عومری ده‌گه‌یشته‌وه نو‌سه‌د سالانه

له‌خزمه‌تی توودا درو‌ناکه‌م ، هیچ ناکه‌مه‌وه بوختانه»

شایه‌ر : (ئهم دیمه‌نه‌به‌وینه‌نیشانده‌دری)

«ده‌ستی ده‌دا له‌رانانه ، ئاوی ده‌هات له‌چاوانه

به‌نه‌علت بی‌جا ئه‌ویش شه‌شووم و شه‌یتانه»

له‌ته‌پلی سه‌ری خو‌ی ده‌دا ده‌ستی ده‌کرده‌وه‌بگریانه .

پرده‌وان :

«برینت کولانده‌مه‌وه نه‌و ده‌رده‌م تازه‌ناکرپته‌وه ده‌رمانه

کیزتکیان ده‌گه‌ل بوو شل‌ومل و تیوی مه‌رزن‌گیانه ، بالا‌بلندو

گه‌ردن گه‌شانه

ده‌بکوت : پاشی شور مه‌حمودی مردن خوشتره‌له‌و ژبانه

تازه‌چاومان به‌یه‌کتر ناکه‌ویتنه‌وه هه‌تا رو‌زی خولا ده‌کاته‌وه

دیوانه

خو‌ی له‌چومی هاویشته‌لغان قه‌بری ووی زگی ماسی‌یانه»

شاہر : (ئەم دیمەنە بە وینە پیشاندەدری)
جا ئەو شۆر مەحمود دا حەبەساو ، هیچ لەکنی نەماوە روح و
گیانە

قەمە لە خەنجەری دەھینا دەتکوت ئەمیر ئەرسەلانە
سەعاتی ھەوێل پر دەوانی دەکردەو بە گیانە»
شۆر مەحمود :

ئەمن بە ئاوات بووم بئەو خەبەری خوشی مەرزەن گیانە
مالەکەم ئاور تیبەردەن با لە مالەکەم وەدەر نەکەوتەو مال و
خیزانە»

شاہر : «جا ئەو شۆر مەحمود دەیکوت»
شۆر مەحمود :

«مەرزەن گیان چبکەم ھەتا روژی قیامەتی لەمن بوو بەو بە قاتی
جا خو نەمانی توو بو من باسی سەرە

خودی میراتی من بو سەردار عیلان بەجی مینی ئەوبەر ئەوبەرە
لەسەررا خوئی لە پردی ھاویشتە ئەوبەر ئەوبەرە»

شاہر : (بەوینە) «جا ئەگەر مەرزەن گیان وای دەزانی شۆر
مەحمود نەھاتەو»

سەد زبیری دا کوتی بگێرەنەو بو سەر پردی
ئەگەر ھات دیتی ھەموو کلکی وولاخیان کردۆتەو شینە»

مەرزەن گیان :

«کۆرە توو خولاً راستە دەئین شۆر مەحمود لە گێژاوی دەریادا
خنکاوہ ؟

سەلای گەورە و گرانم لی رابوو کەسم لەمالە باب و بابەواناندا
نەماوە»

شاہر : مەرزەن گیان دەلی :

«ھەتا ئەوی روژی دەئین روژی قیامەتە ، روژی مەحشرە خولاً
دیوانی داناو»

کۆرە گەریدە سوزن بۆم بگێرەنەو بۆم بکەنەو شەپناخیوی
جلیتانی

تا ئەمن سەری خۆم بەرمەو بەن کۆوبەلەئە دەخمی سەر

شینگەئە دەخمخانێ لەبو سوارەکەئە ھات و نەھاتی لە گێژاوی
دەریادا خنکاوہ و بۆتەو بە گیانی»
مەرزەن گیان :

«سوار بۆم بگێرەن گەرمەشینێ گەر هیچ شتیک لایەتی
شۆر مەحمود نی بە

وہ لالاهی بیلاھی ئەمنیش وەکو توو کفم زگی ماسی بە»
شاہر : (بەچاوی بە فرمیسک)

«لە چەپلەئە دەدا ئەویش خوئی داویشتەو دەنیو گەریدە
پردی بە جا دەلی دنیای وێرانەو بناغە رووخاو

دلێت بە کویت خوشکەم ، دنیای نەھاتەو ، جینگاوی رینگای
شیرانی تیکدراو

لە دەریادا چلۆن شۆر مەحمود مەرزەن گیان خنکاو

نۆسەد کەس بوون ھەر لە جەماتی ، لەوی شیت بوون بو
حوکم و حوکماتی

دنیای بی وەفا کەست ناگاتی یا ساحب جەوھەری یانە بی ھونەر
یان فەرمانبەردار یان ئەمر بەر تا شاو سولتان تا میرو بەگلەر
دنیای بی وەفا ، بو کەس ناچیتە سەر ، ئای لەوی کەو لە دنیا بە
بو کەسی نەبوو شەرت و وەفایە ، جوانان دەستیان پی دەگرت
دنیا ، پیران دەستیان لی بەردەدایە

چەند خان و خاتوون زولفی عەنەبەر بو ناسک جەببەن شیرن چاوو
برۆ

ساحب جەوھەران کولمە وەک لیمو ، عاقیبت مەرگەو من
دەستەو ئەژنو

چەند روئەئە جوان چەند بالاً نەستەرن ، ھەمووی چاوەری
حەوزی کەوسەرن

چەند میرو بەگلەر چەند پەر بەسەرن ، عاقیبت دەبی خەبەری
مەرگ بەرن»

بو ئاگاداری :

دەرھینەر مافی خوئیەتی دەسکاری دەقەکە بکات بو سەر
شانو ، لەگەل دەستیشان کردنی شیوہی ئاوازی گۆرانی بەکە . .